

[Ahlmann-Ohlson]

Under det kommende udvalgsarbejde vil vi se nærmere på den nuværende fremgangsmåde på området. Vi ønsker at få et lidt større overblik over den aktuelle situation og vil derfor anmode styrelserne om at fremlægge oversigter, der viser, hvad der er kommet ud af de offentlige investeringer, der er foretaget indtil i dag.

Vi erkender, at investeringer i ny teknik kan hindres i at blive gennemført i et for samfundet ønskeligt tempo, såfremt det partout skal bevises, at det skal være privatøkonomisk rentabelt. På dette punkt kan vi se rimeligheden i, at det offentlige går ind med en sikkerhedsstilling for de virksomheder, der måtte ønske at afprøve den ny teknik.

Men sådanne forsøg må følges meget nøje, og viser der sig fejlinvesteringer, må forsøgene naturligvis nyvurderes. I lyset heraf finder vi den forelagte revision af genanvendelsesloven brugbar. Vi er indstillet på at øge genindvindingen i Danmark, hvor det er økonomisk forsvarligt, eller hvor det af miljømæssige grunde er samfundsmæssigt nødvendigt.

Det konservative folkeparti kan tilslutte sig forslaget.

Sønderby (V):

I 1978 vedtog folketinget den første genbrugslov, og det forslag, vi behandler i dag, er jo en revision af denne lov. Nu er seks år målt i Jydske Lovs målestok nok ikke lang tid, og når vi ser, hvor meget der i øjeblikket ligger på folketingets bord, kunne man måske også spørge, om det er nødvendigt med dette lovforslag, men som fru Tove Lindbo Larsen sagde, vokser affaldsmængden. I august 1983 udsendtes der en redegørelse om genanvendelse og renere teknologi med henblik på en revision af loven, og det foreliggende lovforslag, der er en opfølgning af dette, kan vi tilslutte os.

Vi var ikke varme tilhængere af lovforslaget i 1978. Vor ordfører sagde dengang, at vi egentlig mente, disse problemer burde klares uden det offentliges medvirken. Vi lagde dengang som i dag vægt på, at loven ikke virker konkurrenceforvridende, hverken for de private virksomheder, der indsamler og forarbejder alle former for affald, eller for de talrige frivillige organisationer, f.eks. ungdomskorps, der tjener penge til deres arbejde bl.a. ved at indsamle aviser.

Men venstre stemte for lovforslaget ved tredje behandling, fordi der kom så gode ændringsforslag ind, og fordi vi fik en genbrugslov med et fornuftigt sigte i samarbejde med eksisterende opsamlingsgrupper og virksomheder.

Det lovforslag, vi behandler i dag, er i udkast sendt ud til høring i alle de berørte organisationer, og det slutresultat, der er kommet ud af denne høringsproces, kan vi være tilfredse med. Det løser nogle af de store og voksende affaldsproblemer. Det sparer valuta, som fru Tove Lindbo Larsen var inde på, det giver beskæftigelse, og der står meget tydeligt i den foreslåede § 10 a, stk. 3, at der ikke kan gives tilskud, som i væsentlig grad vil virke konkurrenceforvridende til ugunst for eksisterende virksomheder. Meget af selve indsamlingsarbejdet og nyudviklingen af teknologi kan jo ikke lønne sig, men jeg er enig med hr. Ahlmann-Ohlson i, at man selvfølgelig også skal følge med i, hvad der udvikles i udlandet af ny teknologi.

Affaldsmængden vokser som sagt; den er nu 6,2 mill. t og vil stige med ca. 10 pct. om året. Derfor må staten træde til og yde støtte til udvikling, til udredningsprocesser, der fremmer mulighederne for genanvendelsen af produkter og materialer eller spildprodukter. Men jeg vil gerne sige, at det offentlige nok skal være igangsat og måske i en vis fase samarbejde, men hvis de selvstændige frie virksomheder så kan køre det selv, må det være vejen.

Vi vil altså både begrænse forureningen og nyttiggøre den værdi, der findes i affald, for derved at sikre et renere miljø. Økonomien er som sagt ikke den allerbedste, i hvert fald ikke når vi skal fjerne alt, og derfor er der behov for tilskudsordninger, både til produktionsanlæg og til indsamlingsordninger for alle affaldstyper. Vi må vel også sige, at en pantordning i visse tilfælde kan være medvirkende til at sikre genbrug, men selvfølgelig må ministeren forvalte den bemyndigelse, der står i loven, for indførelse af nye pantordninger med omhu, så det ikke bliver omkostningskrævende for de erhvervsdrivende.

Med den nye § 10 b, stk. 1, foreslår ministeren, at der nedsættes et råd, så loven kan administreres i samarbejde med industrien, forbrugerne, fagbevægelsen, de offentlige myndigheder samt miljøstyrelsen.